

ACC. N:R M. 14644:1-2.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *R. A. Svensson, Björnsarp*
Härad: *V. Göinge* Berättare: " " "
Socken: *Häringlinge* Berättarens yrke: *f. d. folkskollärare i Kambor*
Uppteckningsår: *1959* Född år *1871 i Höja*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Liesmide. s. 1-2.

Lu F 113.

Skriv endast på denna sida.

"Vår kunskap är ett styckverk." 1 Kor 13:9 .

Om de citerade orden i allmänhet äro sanning, så äro de det absolut för mig uti ifrågavarande ärende. Jag vet ingenting, som berör första avdelningen i frågeformuläret; i andra vet jag något litet, och det följer

Jag har aldrig hört talas om någon liesmed. En f,d, lantbrukare Nils Månsson, Maglör Bränner, per Sösdala, brukade varje fredag, då det var torgdag i Sösdala, att hålla på torget i Sösdala, där han sålde liar. Dessa vor^o av olika storlek, i allmänhet voro de 6 eller 7"kvartér" (Det skulle väl antagligen vara $1\frac{1}{2}$ eller $1\frac{3}{4}$ aln långa. Denna affär pågick --skulle jag tro fram till 1920. När han började att sälja liar, är mig obekant, ty han hade hållit på därmed långt innan jag kom till Häglinge, vilket var år 1907. Han gjorde stora affärer med lantmännen. Men de kunde också köpa liar i järnaffärerna. Denne verkligt snälle Nils Månsson sålde även räfsor, brynstenar och "ströspånar". Han hade också lieskaft. De hade två handtag. Somliga slutade, där handtaget för vänster hand satt; andra fortsatte med en liten "rompa" "rompa." Huru mycket nämnda saker kostade, minnes jag icke. Liarna användes både till skörd och slätter. Någon gång på 1890-talet började skörde- och slättermaskiner att användas hos en och annan lantbrukare, men liarna kommo likväl till användning, då det t.ex. gällde att "hugga gruske" (grönfoder) te svinen.

Lij 113

1

Innan man på allvar började med skörden, gällde det att slipa
lien riktigt på allvar. Och sedan man hade huggit en skår, kom
"ströspånen" fram. Med den "strök" man lien. Då man sedan gick hem
till middag, tog man lien med, och sedan måltiden var intagen,
gällde det att på allvar "vädja" med brynstenen. Ty kunde man
bara ha vasst, så gick arbetet mycket lättare.

2